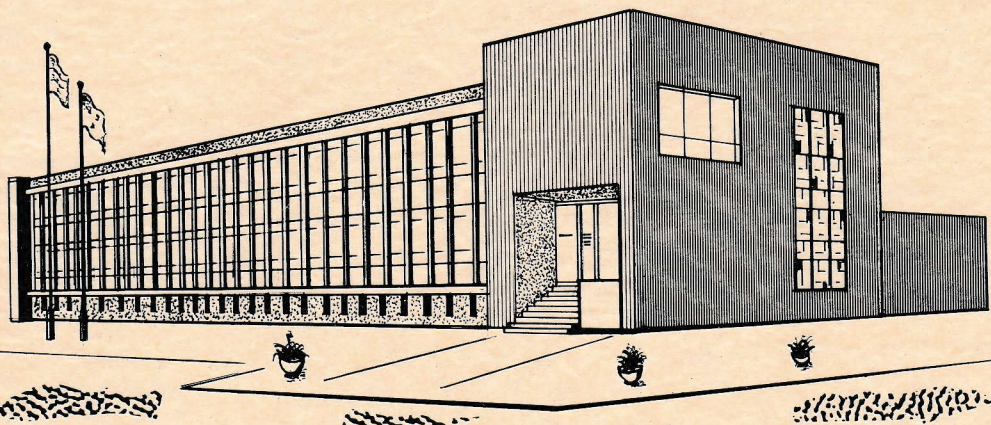

KORPSBLAD van de GEMEENTEPOLITIE van Roosendaal en Nispen

DE LUIDSPREKER

Körpsblad van de gemeentepolitie van Roosendaal en
Nispen.

Redactie; v.Dongen- v.Gastel- Mannien

2e jaargang No. 14 september 1969

Voetbal

Op verzoek van " De witte Roselieren " werden in augustus tegen dit elftal drie voetbalwedstrijden gespeeld met als inzet een vat bier, beschikbaar gesteld door de manager van DWR Huub Mol.

De eerste wedstrijd werd onder tropische weersomstandigheden gespeeld op het Red-Band terrein. Door vakanties was ons elftal een achttal geworden, reglementair nog juist voldoende om te kunnen spelen. Dwr leende echter twee spelers aan ons uit zodat we met het aantal spelers ongeveer in evenwicht waren. Het niet getraind zijn en ook wel de leeftijd van velen speelden ons parten, evenals het weer. Bij mijn weten hebben we nog nooit bij een dergelijke temperatuur gevoetbald. De uitslag 6 - 3 in ons nadeel was misschien wel wat geflatteerd, gezegd moet echter worden, dat de tegenstander werkelijk ook beter was.

De tweede wedstrijd werd onder betere weersomstandigheden gespeeld. Vanwege de korter wordende dagen moesten we volstaan met een speeltijd van twee keer een half uur.

De uitslag was hier " aanzienlijker ". We verloren met 2-1. We raakten beter ingespeeld al was ons elftal, weer vanwege de vakanties, nog niet compleet. Het elftal werd compleet gemaakt door twee spelers werkzaam bij de gemeente Roosendaal.

Bij de laatste wedstrijd kwam de politie in het veld met het sterkste elftal, dat we momenteel bij elkaar kunnen brengen. De spelers van DWR dachten, gezien de uitslag van de vorige wedstrijden weer tegenover een gemakkelijke tegenstander te staan. Deze keer kwamen zij echter bedrogen uit. Ons elftal draaide weer al vandoors. De achterhoede was niet gemakkelijk te passeren. Als dit het geval mocht zijn dan was er altijd nog onze uitstekende spelende keeper waarop de tegenstander strandde. Doordat we voldoende spelers hadden kon de voorhoede versterkt worden. In deze voorhoede was Koen de grote Killer. Driemaal scoorde hij. De goed spelende keeper van de tegenpartij voorkwam erger. Een goede scoringskans werd ongedaan gemaakt, doordat een speler van de tegenpartij aan de "noodrem" trok, hetgeen echter een strafschop opleverde. Hieruit ontstond het vierde doelpunt. Even voor tijd kon de tegenstander de eer redden. De uitslag 4 - 1 gaf een juiste spelverhouding weer. We konden echter geen aanspraak maken op de inzet, het vat bier, daar de totaal-uitslag in het voordeel van "De Witte Roselieren" was.

Wel werden wij uitgenodigd om het vat bier mede te ledigen doch hier kon helaas geen gebruik van worden gemaakt omdat velen in dienst waren terwijl anderen nog de nachtdienst voor de boeg hadden.

v. Dongen.

= = = = =

Op 30 augustus 1969 werd een voetbalwedstrijd gespeeld tussen veteranen van R.P.S.V. en de oudjes van "HERNANI" uit Hernen (Gelderland). Nadat zij 's morgens het nieuwe bureau hadden bezichtigd en de leden van Hernani met hun dames een kop koffie was aangeboden werd de reis naar het Red-Band airportpark aangevangen. Het R.P.S.V. elftal was aangevuld met enkele actieve spelers. Toen omstreeks 11.00 uur hoofagent Gillèsse (scheidsrechter) zou fluiten voor het begin van de wedstrijd bleek, dat er van R.P.S.V. maar 8 spelers aanwezig waren.

Onze tegenstanders hadden voldoende reserves meegebracht, zodat wij twee van hun mensen in de ploeg kregen, n.l. de reserve keeper en een binnenspeler. De ploegen verschilden niet veel in kracht, al moet toch wel gezegd worden, dat wij wel een doelverdediger van klasse hadden gekregen. Nadat de wedstrijd ongeveer een kwartier oud was kregen wij nog een elfde man in onze ploeg. De speler Dekkers J. was iets verlaat. Er werd 2 maal een half uur gespeeld.

Bij de rust was de stand 0 - 0. Na de rust werd de druk op het R.P.S.V. doel groter. Met kunst en vliegwerk wist de geleende doelman zijn doel schoon te houden. Volgens spelers van Hernani had hun reserve doelman nog nooit zo'n wedstrijd gespeeld. Tegen het einde van de wedstrijd ging er van de R.P.S.V. voorhoede weinig meer uit. De jaren gingen toch wel een rol spelen. Wel moet gezegd worden, dat het spelinzicht en de techniek nog niet waren verleerd. Zonaderde het einde van de wedstrijd en iedereen was tevreden met een stand van 0 - 0, doch in de laatste seconden wist onze tegenstander toch nog het winnende doelpunt te scoren. Het was een prettige wedstrijd, waarbij gezegd moet worden, dat men niet gauw te oud is om te voetballen. Bij onze tegenstander speelden spelers mee van 69 resp. 52 jaar.

v. Gastel

=====

Vanaf deze plaats zouden wij ons korpslid, Ben Leus van harte willen feliciteren met het behalen van zijn Politie diploma op dinsdag 16 september. Wij hopen dat Ben veel geluk en voorspoed zal hebben in zijn nieuwe beroep en dat hij snel in ons korps zal zijn ingeburgerd,

Ben, nogmaal van harte gefeliciteerd met het prachtige resultaat (96 punten) en veel succes.

Gelezen

Zwager

" Mijn Zwager " ? Ik vind het een enige vent, 't is zonde dat ik het zeg. Moet je met zo iemand getrouwd zijn. M'n zus mag hem hebben, maar het is even zielig voor de kinderen. Die hebben toch niks aanhullie jeugd, kom nou. Moet je 'n pa hebben die agent is en die van ieder akkefietje een politiezaak maakt. Dat is toch niet om te harden. Als je nooit iets kunt uithalen zonder dat tot de bodem wordt uitgezocht wie 't geflikt heeft ? 't Moet wel wat wezen voor die knulletjes, als je vantevoren weet dat alles toch uitkomt. Moet je op visite komen: die schapen sluipen als stille scheten door het huis, je ruikt ze alleen nog maar. Niks mag, alles moet en vader weet 't beter. Zogaat er toch alle leven uit; 't is zonde dat ik het zeg.

Kinderen zijn kinderen, zeg ik maar en ze halen van alles uit: als je daar niet tegen kan, moet je ze niet kopen. Maar er achteraf geen stille, zenuwachtige gluiptjes van maken, dat is regelrecht zonde voor god. Ik haddie neefjes een paar dagen te logeren gevraagd, want die hebben toch al niet te veel, zeg nou zelf. Na veel trem mocht 't van pa, maar ze mochten niet verwend worden. Op tijd naar bed, vroeg d'r uit, geen snoep en meer van die stoere dingen. Die zuinigzeiker dacht zeker m'n huishouden ook nog eventjes te regelen! Maar dat had ie gedacht: nee daar heeft Mie voorlopig nog geen politie man voor nodig. Maar ik heb het geweten. Die knapen proefden de vrijheid (wat dacht je) en waren als wilden. Zo stil als ze thuis zijn, zo gingen ze bij mij tekeer. Al die opgekropte zenuwtjes moesten eruit. Mens, ieder ogenblik was het iets anders. Dan kwam d'r een naar beneden geblerd omdat z'n vriendje 'm op z'n donder gegeven had; dan kwam de ander met een gat in z'n knie. Ze hadden bij de bureu op de schapen paardje gereden; ze hadden aan het fruit gezeten, er was er een in het water gekieperd.

En ik dacht dat ik hardstikke dood van schrik zou vallen, toen ze me kwamen vertellen dat er eentje boven op de schuur geklommen was en op z'n dooie gemak, over de nok kuierde. Ik denk "mens., kijk niet en roep niet anders schrikt-ie en duvelt-ie omlaag". Een uur naderhand stond ik nog op mijn benen te trillen: want je hebt niet graag dat andermans kinderen iets overkomt, zeg nou zelf.

Na een paar dagen kwam de inspecteur zijn jongens halen. Ik was blij dat ik van die zorg af was. Hij vroeg: "Hoe is 't gegaan? Waren ze lastig?" Had ik toen m'n mond maar gehouden- Ik zei: "Och, dat ging best. Alleen hebben we bijna brand gehad". "Hebben die twee van mij dat geflikt?" vroeg hij. "Ik weet 't niet", zei ik. "Ze zeggen van niet". "Dat zullen we gauw weten," zei hij en riep de jongens binnen. "Ha, kerels, hoe is 't? Veel plezier gehad? Deed-ie joviaal toen ze binnen kwamen." "Och, best pa" en de kinderen aan 't vertellen dat het een lust was. "Ik heb gehoord dat er bijna brand was", vroeg pa opeens. "Nou" riepen ze door elkaar, "in de schuur". Daar lag 'n stapeltje stro en dat was aan 't fikken gegaan. Gelukkig dat het geblust werd. "Dat hebben jullie toch niet gedaan?" vroeg pa. De kanpen zwoeren bij hoog en bij laag dat ze er niets mee te maken hadden. "Maar vertel 'ns" vroeg hij langs z'n neus weg, "hoe kwamen jullie eigenlijk aan lucifers?" "Die lagen d'r vlak bij", zeiden de sufferds.

v. Dongen

= = = = =

. Uit de praktijk

Wat was het warm. 32 graden celcius. Alles verveelde aan je lichaam. Iedere beweging was een inspanning. Een straaltje transpirerende vloeistof zocht zich een

weg vanonder de pet van de dienstdoende politiemann en verdween via de nek onder de boord van het overhem. Sloom observeerde hij de half slapende samenleving op de Oude Markt. Het was zo rustig en stil dat iedere beweging opviel.

Plotseling werd deze soezende samenleving gewekt door het getik-tak van een paar naaldhakken. Het ritme was voor die temperatuur zo snel dat iedereen de veroorzaakster van dat tegennatuurlijke geluid bekeek. Het alziende oog van de politie zocht en vond ook de draagster van de hoog gehakte schoenen. Wat zag dat oog? Een hoog op haar benen voortwiegende dame met een gewaagd kort rokje c.q. brede ceintuur. Daarboven een verblindend wit truitje met een decolleté, zóó diep, dat er gegronde vrees ontstond voor het verlies van het in ruime voorraad aanwezig zijnde vrouwelijk schoon. De huid van deze dame die voor ongeveer 75 % zichtbaar was, was werkelijk mooi gebruind.

Op het Marktplaen bevond zich aan de schaduwzijde een kennelijk van een snipperdag genietende agrarische assistent, compleet gekleed in een donkerbruin zondagspak en daarboven een royale pet, de handen tot aan de ellebogen in de broekzakken geborgen.

Dromerig keek deze goeidge boer naar een klein graspolleke tussen de straatstenen, terwijl hij op een bruin verkleurd sjekkie kauwde. Kennelijk had hij het getik-tak ook gehoord want zijn trage blik ging ook in de richting van de dame. Alsof er een schakelaar werd om gedraaid, zo snel gloeide de blik in de ogen aan.

Vermoedelijk om nog beter waar te kunnen nemen zakte de onderkaak naar omlaag. Het bruine sjekkie kleeftte vast aan zijn bovenlip. Wat ging er om in deze man? Vergeleek hij hetgeen hij aanschouwde met iets uit zijn alledaagse omgeving? Of, was het iets van de natuur dat de blik in zijn ogen zo op slag had veranderd?

Bruut werd de stilte op het marktplaen verbroken door een scherpe kreet: "Janus!!" Nog een keer: "Janus" Op een twintig meter van de man met het sjekkie stond de producente van deze kreten.

Zij was de volstrekte tegenstelling van het voortdribbelende dametje, dat even tevoren was gepasseerd. Zij was groot en plomp, een lichaam dat door te grote vleesaanwas aan alle kanten was uitgezakt. Op die geweldige romp stond een hoofd c.q. kop zo rood als een pioen en rijkelijk bezaaid met sproeten. Ongetwijfeld moest de poging tot vrouw zijn een ongekende hoge temperatuur van haar zelf hebben. Mogelijk ook was de nog steeds aangloeiende kleur te wijten aan het feit dat de geroepene nog steeds niet had gereageerd. "Janus !! " kreet zij weer. Bij deze kreet overschattte zij zich want zij geraakte even in een flinke hoestbui tengevolge waarvan het gehele corpus gevaarlijk schudde.

De man met het sjekkie had vermoedelijk de herrie in zijn directe omgeving opgevangen, althans langzaam draaide hij zijn bepette hoofd in de richting van de geluidshaard. Iedereen die hem observeerde kon nu constateren dat er weer aan de schakelaar werd gedraaid. Als bij slag doofde de gloeiende lichtjes in zijn ogen. Voordat hij echter zijn schreden richtte in de richting van het grote vrouwmens keek hij nog een maal over zijn schouder in de richting waar zijn verschijning verdween. Langzaam uitermate liep hij in de richting van zijn echtelijke partner.

Voordat hij bij haar was stelde zij hem reeds een paar vlijmscherpe vragen: Waor waarde gij mee oew gedachte ? Waor stonde gij naor te gaope ?

In minder dan geen tijd werd Janus afgeladen met een paar zware boodschappentassen. Hij zei niets, hij kauwde slechts op zijn sjekkie. Achter elkaar schuifelden zij de markt af op weg naar hun echtelijk nestje, waar Janus vermoedelijk een droom zal bewaren van een mooie vakantiedag.

v.d.Nieuwenhuijzen

= = = = =

Roosendaalse schietkampioenschappen

op 4 oktober 1969 organiseert de Roosendaalse Politie Sportvereniging de traditionele Roosendaalse Schietkampioenschappen, waaraan ook dit jaar zal worden deelgenomen door Officiëren en onderofficiëren van het Korps Commando troepen, leden van de Kon. Marechaussee, van de bewakingskern van de P.T.T., van de reserve politie en uiteraard de beroepspolitie van deze gemeente.

Geschoten zal er worden op pistool en karabijn. De wedstrijden beginnen te 09.00 uur. Plaats: militaire schietbaan in de gemeente Rucphen.

Hoofdagent Helmons zal de " officiële " vertegenwoordigers van " ons " korps aanwijzen en daaruit vijftallen formeren. Dit wil echter niet zeggen, dat andere korpsleden niet zouden mogen deelnemen. Zou er niet een vijftal kunnen worden samengesteld uit b.v. " Pieten ", "Sjaken ", of korpsleden van 50 jaar of ouder ?????? Mochten er in deze richting initiatieven worden ontplooid, dan verzoek ik deze schutters zich ten spoedigste te melden bij Hoofdagent Helmons.

= = = = =

Lange Veldloopkampioenschappen N.P.S.B. district Zuid.

De Roosendaalse Politie Sport Vereniging heeft op zich genomen dit jaar het lange veldloopkampioenschap van het district Zuid van de N.P.S.B. te organiseren. Deze wedstrijden zullen plaatsvinden op 29 oktober 1969 op het landgoed " Visdonk ". Aanvang 13.00 uur.

Het af te leggen parcours bedraagt voor senioren 6200 meter, voor veteranen 3100 meter.

Het bestuur van de R.P.S.V. zou het uiteraard bijzonder op prijs stellen, als ook het Roosendaals Politiekorps bij deze wedstrijden zou zijn vertegenwoordigd. Van onze sportinstructeur heb ik vernomen, dat meerderen van onze leden zeker in staat mogen worden geacht met kans op succes deel te nemen.

Ik doe dan ook bij deze een beroep op " onze " lange afstandlopers en verzoek hen zich uiterlijk 15 oktober a.s. bij mij te melden.

Hoofdagent Gillesse heeft zich bereid verklaard de kandidaten in de gelegenheid te stellen te trainen.

Namens het bestuur van de R.P.S.V.

M.F.Machielse, secr.

= = = = =

Dankbetuiging

Mede namens mijn echtgenote wil ik U allen bedanken voor de vele blijken van belangstelling welke wij bij ons huwelijk van U allen mochten ontvangen.

Wij vinden het geweldig, dat zoveel van U de verre reis naar Limburg hebben willen maken om bij ons huwelijk aanwezig te zijn. Het was in een woord fantastisch en mede door U aanwezigheid is deze dag voor ons een onvergetelijke geworden.

Ook zouden wij ons bij de echtgenotes van de collega's die wat later thuis waren dan was verwacht willen verontschuldigen. Hun treft echter geen blaam, het was onze schuld. Nogmaals allen heel hartelijk bedankt.

G.Jeurissen en J.Manniën.

= = = = =

Dankbetuiging

Heden is tijdens een officiële bijeenkomst in het oude stadhuis het 40-jarig ambtsjubileum van de Heer Blijdenstein, Hoofd van de openbare school herdacht, waarbij ondergetekende aanwezig was.

In zijn sympathieke en uitvoerig dankwoord richtte de jubilaris zich ook tot de politie en bracht dank voor de bemoeiingen van de zijde van de politie in het bijzonder op het gebied van het verkeersonderwijs en recherche - aangelegenheden -.

Gaarne breng ik deze dank over aan het geheel korps en speciaal aan die korpsleden, die in het verleden op welke wijze dan ook met de Heer Blijdenstein in diens relatie en die van de school tot de politie contact met hem hebben gehad.

J.A.Weisscher

= = = = =

Opgevangen in de agentenwacht.

Een klein verkeersongevalletje had zich voorgedaan. Een bestuurder van een bromfiets was gevallen over een loslopende hond. De eigenaar van de hond was genegen om de schade te vergoeden.

De schade bleek groot te zijn f.170.-- De bromfietser wendde zich met de rekening tot de hondeigenaar. Omdat hij deze echter maar een arme drommel vond, waarmee hij medelijden kreeg, besloot hij met een vergoeding van f.100.-- genoeg te nemen.

Ook dit bedrag werd niet betaald, zodat de bestuurder zich tot de politie wendde. Een collega informeerde waar niet betaald werd en vroeg vrijwel gelijktijdig aan de vrouw des huizes of zij niet verzekerd waren. " Ja " was het antwoord " want als onze Toon dood gaat da krijg ik vijfhonderd gulden ".

v.d.Nieuwenhuijzen

= = = = =

De Burgemeester heeft met ingang van 1 oktober 1969 drie sollicitanten benoemd tot aspirant van politie, n.l.

Jansen, Martien oud 21 jaar, wonende te Oudenbosch
Pollemans, Gerardus, oud 17 jaar, won. Halsteren
Schoon, Cornelis W.A. oud 22 jaar, won Tilburg.

Op genoemde datum worden zij geplaatst op de politie-opleidingsschool te Heerlen.

= = = = =

vervolg suikerziekte

Stichting " Kinderuitzendingsfonds ".

NVS en het kindertehuis Bos en Duin

Voor de uitzending van suikerzieke kinderen is de stichting " Kinderuitzendingsfonds " NVS in het leven geroepen. In 1958 heeft deze stichting in Huis ter Heide het kindertehuis Bos en Duin in gebruik genomen, dat plaats biedt aan 36 kinderen. Aan het tehuis is in 1967 een nieuw paviljoen toegevoegd, waarin 10 kinderen gedurende langere tijd in een gezinssfeer nabijkomend milieu kunnen verblijven.

Het kindertehuis is om verscheidene redenen van bijzonder belang. Ten eerste kunnen diabetische kinderen doorgaans moeilijk van huis omdat hun moeder voor dieet en injecties moet zorgen: logeerpartijtjes of vakanties in gewone vakantiehuisen zijn daardoor vaak onmogelijk. Ten tweede voeren suikerzieke kinderen zich gauw buitenbeentjes als zij tussen niet-suikerzieke kinderen verkeren, zowel door hun dieet - zij mogen natuurlijk niet snoepen - als door het feit, dat zij insulineinjecties hebben.

Het samenzijn met andere kinderen, die ook diabetes hebben, maakt meestal een eind aan het gevoel een uitzonderingspositie in te nemen, terwijl zij in een dergelijk

milieu leren zichzelf in te spuiten.

Bovendien wordt begrip gekweekt voor de maatregelen die moeten worden genomen in verband met hun ziekte. Voor die gevallen waarin de diabetesregeling thuis niet goed slaagt door fouten bij het inspuiten en het houden van het dieet, kan een verblijf in het tehuis een belangrijke verbetering in de toestand van het kind brengen. Voor de ouders, en speciaal de moeder, van een suikerziek kind biedt een verblijf van het kind in Bos en Duin de gelegenheid om zelf op adem te komen.

Regeling van de kinderuitzending

Ieder suikerziek kind in Nederland komt in aanmerking voor een verblijf in Bos en Duin. Normaal duurt een verblijf zes aaneensluitende weken. Bij de aanmelding voor uitzending moet een door een arts ingevulde "reisgoedgekeuringskaart" worden overlegd, waarop de stichting een subsidie ontvangt van het rijk en het preventiefonds. De ouders wordt in de hoge kosten van uitzending een bijdrage naar draagkracht gevraagd. De geneeskundige leiding van Bos en Duin berust bij de medische adviseur van de NVS en tijdens het verblijf in het tehuis wordt de behandeling voortgezet, die door de eigen arts van het kind is ingesteld.

Na het verblijf zendt de medisch adviseur van het tehuis een rapportje over het kind aan de huisarts en de behandelende specialist, terwijl ook de ouders een briefje van hem ontvangen omtrent het gebruikte dieet en de insuline-dosering.

De vakantiemaanden worden bij voorkeur gereserveerd voor kinderen die een middelbare of technische school bezoeken; buiten de schoolvakanties kunnen de kinderen taken van school meebrengen, zodat een verblijf in Bos en Duin geen onderbreking van het onderwijs behoeft te betekenen.

=====

Verder: